

Nå, men det er så en anden diskussion; den kan kulturministeren og jeg jo tage et eller andet sted i landet.

Blot en advarsel igen til kulturministeren: Lad være med at blande de dér reklamer ind i medieforliget, så får ministeren ikke et medieforlig. Derfor: Kør det selv eller opfind noget andet eller et eller andet, men lad være med at blande det sammen i den store, sorte gryde.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Hvis man bevidst ønsker at misforstå og fordreje, så er mulighederne legio.

Jeg måtte forstå ministerens bemærkninger om, at man ønskede, at undervisningsministeren skulle opstille et fælles skema for alle børn, at det så refererede til min henvendelse til statsministeren tidligere på dagen, hvor mit ønske gik ud på en opfordring til, at undervisningsministeren skulle interessere sig for at være med til at koordinere, hvordan man sikrer kvaliteten af undervisningen i folkeskolen.

Det er meget langt fra at handle om fælles skemalægning, men det drejer sig om at have en interesse for resultatet af anstrengelserne. Jeg synes, det var hensigtsmæssigt, hvis undervisningsministeren ville medvirke til, at man kunne opstille ordentlige målemetoder for undervisningens kvalitet.

Så synes jeg også, det var en underlig fordrejning, at jeg skulle påstå, at børn havde alt for mange voksenkontakter. Jeg forsøgte at beskrive, at en række børn i dette land har gode vilkår, og at de også har gode og tilstrækkelige voksenkontakter. Men det at hævde frimodigt, at alle børn skal have flere voksenkontakter, er meget vanskeligt at forstå. Hvad ligger der bagved? Hvorfor udbreder man et mindretals problem til at omfatte hele børnegruppen? Er det et særligt formål at fornægte, at noget fungerer godt i det her land?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Til fru Aase D. Madsen: Nej, jeg er selvfølgelig enig i, at der er en historie, der er nogle historiske kendsgerninger, men formidlingen af dem og behovet for formidling ændrer sig med den nutid, man befinder sig i. Men netop spørgsmålet om den fælles historie er jo berørt i redøgørelsen.

Jeg synes, det er vigtigt at være opmærksom på, at der hele tiden kommer nye grupper til det danske samfund, som har en anden historie

end den, vi betragter som den danske. Og også de danskere skal have adgang til deres historie. Med andre ord: Jeg føler et behov for at understrege den kulturelle mangfoldighed og også de forskellige historier, som langsomt føjes sammen og bliver den danske historie.

Og så til hr. Peter Duetoft. Jeg tror, vi skal tage den diskussion et andet sted, som også hr. Peter Duetoft opfordrede til. Jeg tror faktisk, at det vil være ret nemt at finde grupper i samfundet og også partier i Folketinget, som ikke har den opfattelse, at alle børn skal beskyttes. Jeg kan f.eks. næsten fornemme et flertal imod mig, når det drejer sig om at beskytte børn mod reklamer.

Og jeg tror også, at man kan finde partier, som ikke mener, at alle børn skal høres i alle sammenhænge, men det får vi jo sandsynligvis nogle eksempler på, når undervisningsministeren fremsætter sit forslag om styrket demokrati inden for uddannelsessektoren.

Så lytter jeg selvfølgelig gerne til de gode råd om et kommende medieforlig, og det kan være, at vi skal lave et medieforlig i flere tempi.

Endelig til fru Ester Larsen: Jeg har muligvis misforstået noget, men jeg fornemmer alligevel, at det, at der skal laves fælles målemetoder, så vi får styr på folkeskolens resultater, smager af skema, smager af, at alle børn skal måles efter det samme. Og spørgsmålet er, om man kan det. Er det godt, hvis alle børn skal puttes i det samme skema?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Kulturministeren sagde, at der kommer nye grupper til i det danske samfund, som også skal have adgang til deres historie. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvordan skal det foregå? Der er jo rigtig mange nye grupper, som kommer til. Jeg ved ikke, hvor mange lande det drejer sig om, måske 20. Skal deres historie indgå i den danske historieundervisning?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu skal jeg ikke gå kulturministeren i bedene og være skuffet, så jeg vil nøjes med at være ked af det. For jeg er ked af det, fordi ministeren nu forelægger det, som om det, at man ikke kan lide et forbud mod tv-reklamer for børn, er, at man ikke vil beskytte børnene. Bare for at ministeren nu ikke skal rende rundt med den